

Visitationspredikan Tierps kyrka 18 maj 2025

Kära församling,

Så har vi kommit till slutet av visitationen i församlingen Tierp- Söderfors och tillsammans med dagens predikan håller jag som kontraktsprost samtidigt mitt visitationstal. Temat för visitationen är ”Att växa i tro, hopp och kärlek”, vilket påminner om söndagens tema idag.

En känsla jag bär med mig efter dessa dagar är vänskaplighet. Här talar man väl om varandra, sin bygd och det uppdrag man står i. Vänskaplighet och kärlek är också det som Jesus talar med sina lärjungar om i dagens evangelietext.

När jag var barn var jag mycket förtjust i att titta in i något som kallas ”tittskåp”. Ett tittskåp är en slags modell där en miniatyrvärld som byggts upp. Det kan vara en minivärld som är ett kök, ett landskap, ett rum eller egentligen kan det föreställa vad som helst. Men det gemensamma är att det är en miniatyrvärld som man får se och fantisera kring. Att få vara med på en visitation ger lite samma känsla som att titta in i ett tittskåp. Olika världar öppnar sig och ju mer man tittar desto mer nyfiken blir man på att få veta mer om hur livet gestaltar sig. Under dessa dagar har vi samtalat vänskapligt om det som är bra och fungerar väl, men också om sådant som behöver växa och utvecklas i församlingen.

För fantasins skull håller vi kvar tittskåpet som öppnar de olika världarna.

I ett av tittskåpets rum kryllar det av barn i alla åldrar! Här finns pilgrimsbarn, barnkör, Shooting stars, Messy church, kyrkogårdsvandringar kring kyrkans högtider, julspel och längst ner här i kyrkan står påskens händelser gestaltade och tillverkade av barnen. I barnverksamheten andas det härligt engagemang med en gnutta otålighet! Vi vill ju att det ska fungera på en gång. Men som i all utveckling kan det ta lite tid att hitta rätt. När något ska växa – behövs tålamod och uthållighet. Att prioritera barnen är tydligt i er församlingsinstruktion och just den tydligheten anger riktning och det ger resultat.

I nästa rum i tittskåpet ser vi konfirmand – och ungdomsverksamheten. Under visitationen fördes samtal med en präst från Tierps pastorat med syftet att eventuellt kunna samverka kring konfirmanderna. Högstadieskolan ligger ju i Tierps köping. Både Tierp- Söderfors församling och Tierps pastorat har oroväckande låga konfirmandtal och här behöver en satsning göras. I den tid vi lever i behöver inte bara kyrkan ungdomar, utan ungdomarna behöver kyrkan. De behöver en plats att växa där deras ”inre människa” får utrymme och kan växa i tro, hopp och kärlek. Att få tala om existentiella frågor, om Gud, om meningen med livet, om att vara människa i en värld där oron är stor och framtiden känns osäker, där sociala medier definierar vem vi är som människa, där psykisk ohälsa breder ut sig. Här behövs hoppet! Ungdomar behöver trygghet, de behöver känna sig älskade, sedda och finna tron. Kyrkan är platsen där hoppet kan växa där kärlekens budskap på riktigt kan göra skillnad i en ung människas liv. Jesus kallar sina lärjungar för vänner. Det grekiska ordet för vän (filos) har samma ordstam som ett av grekiskans ord för att ”älska”. Jesus uppmanar oss att älska varandra och det handlar om mer än att ”tycka om”. Grunden är att vi är skapade och älskade av Gud och att vi utifrån den kärleken ska älska vår medmänniska. Men vem ska vi älska? Bara den vi själva kallar för vän?

Den danske filosofen och teologen Sören Kirkegaard menar att den kristna kärleken lär oss att älska alla människor. I grekiskan finns flera ord för kärlek. Ordet ”agape” – innebär både att älska människor utan förbehåll och kärlek från Gud. Det är den kärleken Jesus talar om och den är universell. Kirkegaard menar att när vi lär oss av den kärleken ger det oss ett förändrat sinnelag.

Ingenting kan vara mer aktuellt idag än att sträva efter vänskap och kärlek för att världen ska leva. För att fred ska råda! Unga människor behöver höra om kärlekens budskap. Forskning visar att konfirmerade ungdomar är väldigt nöjda med sin konfirmandtid. Det vi gör är bra – men de behöver **hitta hit** för att känna att kyrkan är deras hem lika mycket som vårt! För att konfirmanderna ska hitta hit kan en av vägarna vara samarbete med andra församlingar. Samarbete är nyckeln för kyrkans framtida utmaningar där medlemstalen sjunker och därmed resurserna. Mindre församlingar (som Tierp- Söderfors) kommer att behöva bli ännu mer vän och samverka över församlingsgränserna och fråga varandra: - Hur kan vi samarbeta, stötta varandra och dela på resurser?

I ett tittfönster ser vi de anställda som berättar om hur de trivs i arbetslaget och med varandra. En så god förutsättning för all verksamhet och utveckling. Här finns arbetsglädje och engagemang, för församlingsborna, för kyrkogårdarna, för att människorna ska hitta till kyrkan. Här vill man starta grupper för de som känner sig ensamma och söker gemenskap, man ordnar berättarkvällar, körkonserter (som igår med det aktuella budskapet Fred och frihet). En utmaning är att prioritera bland alla verksamheter kyrkan kan anordna. Kyrkans grundläggande uppgift är att fira gudstjänst, undervisa, bedriva diakoni och mission och det kan utföras på många olika sätt. Promenad och gemenskap i Månkarbo är diakoni liksom mission kan vara att kyrkan anordnar den uppskattade Söderforsdagen där både föreningar och företag bjöds in.

I ett av rummen sitter de förtroendevalda och har möte. De lägger ner tid, själ och hjärta i sitt uppdrag. De är stolta över hembygden och sitt uppdrag i kyrkan och har många kompetenser. Här finns en god, vänskaplig stämning och viljan att tillsammans göra det bästa för kyrkan. Flera är till och med beredda att bidra med mer som volontärer. Lyfter vi åter blicken mot en osäker framtid där resurserna krymper behövs ett strategiskt arbete. I stället för att bli överrumplade och behöva ta till drastiska åtgärder är det bättre att samla i ladorna och söka samarbete med närliggande församlingar.

I ett av rummen forsar Dalälven fram. På vägen till Söderfors välkomnas man av Dalälven, det livgivande vattnet där man både fiskar, badar och njuter av. I Söderfors fick vi besöka den nyrenoverade herrgården som satsar stort. Härlig framtidstro för bygden och här är ett framtida samarbete med kyrkan välkommet.

Jag har fått höra goda berättelser om platserna Tierp, Mehedeby, Månkarbo och Söderfors. Här finns nätverk som bildar god gemenskap och trygghet. Man bryr sig om och hjälper varandra. Många har bott här i generationer. Men här finns också ett utanförskap och fattigdom. Till Söderfors kommer människor som saknar vänner, ekonomi och resurser. Idag görs ett gott arbete med att dela ut matkassar, samtala utanför Ica och bjuda på kaffe och ha språkcafé. Under visitationen talade vi om diakoni tillsammans med Lena Blom som är

stiftsdiakon. I samtalet konstaterade vi att det behövs göras mer för att motverka utanförskapet och möta de som är mer utsatta i Söderfors, agape- kärleken omfattar alla. Det kan handla om att skapa mötesplatser eller uppsökande verksamhet tillsammans med andra aktörer i Söderfors.

Vi påminner oss om det viktiga att när en människa blir sedd och lyssnad på – blir hon medskapare i sitt eget liv och kan få den där kraften som behövs för förändring till ett bättre liv. Det är den kärleken Jesus talar om: Att utföra kärlekens gärningar för våra medmänniskor. Det är svårt att möta utsattheten och oftast känner vi oss otillräckliga. Men med rätt verktyg och kunskap kan svårigheterna övervinnas.

Så kommer jag inte längre i tittskåpet men det finns många fler världar, fler sammanhang som kan beskrivas i Tierp-Söderfors församling. Tierps kyrka från 1300 - talet vittnar om att människor i århundranden har kommit hit. Ödmjukt förstår vi att vi är del av en större gemenskap – som sträcker sig över tid och rum. En gemenskap där Gud bär allt och alla.

Sara J Grip, kontraktsprost Upplands norra kontrakt